

Knoeien, knoeien, altijd knoeien

Ter overweging aan M. J. de Hemptinne.

Lukt het de regeering en hare knikkers niet de armen uit te sluiten door het Occupatiestelsel, dan zullen zij zich van andere trukken bedienen om 't kiezers-korps in te krimpen, namelijk den ouderdom brengen van 21 op 25 jaar, om alzoo weer duizende werkjongens, de geleerdsten, de edelmoedigsten, de vooruitstrevendsten buiten te sluiten.

Alweer knoeiwerk, wij gaan het bewijzen.

Op 11 jarige ouderdom wordt een kind in staat geacht om te begrijpen:

1^e dat Maria moeder is geworden en maagd gebleven, gebaard hebbende zonder pijn of smarten!

2^e Dat men nooit iemands bedgenoot mag begeeren!

3^e De drijvuldigheid, bestaande uit drie personen vormende slechts eenen god, enz. enz.

Kortom, het kind wordt bekwaam geacht eene godsdienstige leering te begrijpen, waarnaar het geheel zijn leven zou moeten richten.

Op 18-jarige ouderdom mag de jongeling huwen. Hij mag dus reeds die familie stichten door de papen beschouwd als eene waarborg van zedelijkheid, waardigheid enz.

Op 20-jarigen ouderdom is de jongeling reeds soldaat, onder-officier, officier. Hij beveelt over anderen, voert ze aan in den strijd en leidt hunne daden op alle gebied.

De jongeling mag op dien ouderdom onderwijzer, geestelijke, professor zijn. Hij mag de hersenen en de harten kneden der toekomstige geslachten, hen een leefregel voorschrijven enz.

De jongeling van 21 jaar mag handelszaken stichten, werken met millioenen kapitaal, het leven in handen hebben van duizende werkers, geheele dorpen voor hem doen bukken.

En diezelfde jonge man, die op 12 jarigen ouderdom zijne wijsgeerige opvoeding ontvangt, zes jaar later mag huwen, op 20-jarigen leeftijd zijn land moet verdedigen, soms 't leger aanvoeren, die mag onderwijzen, mag handel drijven, besturen, enz., mag geen kiezer zijn.

Hij wordt onbekwaam geacht te onderscheiden tusschen het programma van M. X., en M. A., die de eene vrijhandel, de andere inkomende rechten wil, wanneer misschien den bloei der nijverheid door dien jongen man bestuurd, van den triomf van het een of ander programma afhangt.

Is 't krankzinnig genoeg?

Ziedaar welke beestigheden onze tegenstrevers verrichten om het kiezers-korps te kunnen wringen naar hun wil.

Jongelingen!

Ziet dat gij Zondag post zijt, om gij ook, met al het jeugdig vuur dat in u is, te protesteeren tegen uwe zoogenaamde onbekwaamheid.

Wie goed is voor soldaat,
Moet goed zijn voor kiezer!

OPGEPAST!

Leest op de keerzijde uwer kieskaart de verschillende inlichtingen die daarop worden gegeven.

Geeft uitleg aan hen die alles niet goed begrijpen.

Bloote borsten!

De Liberale Associatie heeft al de redevoeringen in hare laatste Algemeene Vergadering uitgesproken laten drukken en aan de kiezers rondgezonden.

Slechts eene redevoering ontbreekt, deze van den voorzitter M. Delecourt.

Dit zou soms kunnen verwonderen en daarom gaan wij de reden van dit feit opgeven.

Men weet dat M. Delecourt hét van wege de kandidaten eene heldendaad genoemd heeft, van met ontbloote borsten voor de socialisten te gaan staan.

Verscheidene der kandidaten hebben dit kwalijk genomen.

Zij willen met hunne bloote borst voor de socialisten niet gaan staan, uit reden dat er verscheidene zijn, die een schapulier dragen in 't secreet.

M. Lippens draagt zelfs eene medaille tegen de razernij, waarvoor men om zij-nentwege erg bevreesd is geweest in den laatsten tijd.

Ziedaar waarom de redevoering van M. Delecourt niet gedrukt is geworden.

DE MACHT VAN 'T GETAL

De papen en liberalen willen van 't Algemeen Stemrecht niet, omdat het de brutale macht van 't getal zou zijn.

Wat kluchtspel is dat nu?

Kennen die heeren eene andere macht die wettig, ordelijk en door iedereen herkend wordt dan deze van 't getal?

Wie beslist over 't lot van den veroordeelde voor 't Assisenhof? De meerderheid van den jury!

Wie beslist in de vergaderingen van elke vereeniging?

De meerderheid!

Wiens wil wordt er wet in Kamer en Senaat?

Deze der meerderheid!

De schoolwet van 1879 werd aangenomen met eene stem meerderheid.

Dus overal waar wij het oog wenden stuiten wij op de brutale macht van 't getal.

Geheel het militarisme dat Europa beheerscht, is gesteund op de brutale macht van 't getal.

In naam dier macht vragen de liberalen om 't leger te versterken.

In naam dier macht spreken de papen van aanslag op de gewetensvrijheid en op het recht der meerderheid telkens men de geestelijkheid de nagels zou willen korten.

In naam der brutale macht weigert men onze eischen, door te zeggen dat wij de minderheid der werkende klasse zijn.

Werklieden, ziet gij nu wat het waard is, het argument dat het Algemeen Stemrecht de macht van 't getal is?

Er is geen andere macht mogelijk of men vervalt in 't anarchisme, in de volledige vrijheid, in de opschorsing aller wetgeving, indien men weigert zich aan den wil der meerderheid te onderwerpen.

Indien onze tegenstrevers de brutale macht van 't getal vreezen is het, omdat zij zooveel jaren de **meerderheid** brutaal hebben doen bukken, haar bestolen hebben, dit alles door en voor eene minderheid.

En daarom vreezen die volkshaters de uitspraak van de werklieden, die morgen hunne rechters zullen wezen en gister hunne slachtoffers waren.

Werklieden toont dat gij de meerderheid zijt en uwe rechten wilt en allen zullen buigen of bersten, want men regeert tegen geen volk dat weet wat het wil, wil wat het weet en het toonen durft.

Stormloop in Frankrijk

Mei 1891, de slachting van Fourmies waarmede men een rouwsluier wierp over de vreugde der feestvierende arbeiders, is gewroken.

Mei 1892 heeft stormenderhand de poorten geopend van de stadhuizen van twintig Fransche gemeenten, waaronder Roubaix en Marseille, de eene het grootste nijverheidscentrum, de andere Frankrijk's voornaamste handelsplaats.

Bravo! Fransche werklieden!

De regeering heeft geene middels onbeproefd gelaten, om op de kiezingen te drukken en de anti-socialistische bulletijns in de kiesbussen te tooveren.

Met de hulp van officieele en niet-officieele Ravachol's heeft men den schrik voor 't roode spook in de hoofden en harten gedynamiteerd, en te Troyes heeft men een anarchistisch (!!!) vuurken gemaakt van den cirk, eenige uren voor de kiezing.

Elders was, 't stemmen tegen de socialisten of... zonder brood.

De trukken min of meer laf en slecht, hebben minstens een 60 duizen Ital stemmen aan de socialisten ontnomen.

De beteeckenis van den uitslag, **120 duizend** stemmen voor de kandidaten der Werklieden-Partij, is er des te grooter om.

't Is de eerste maal dat de Socialistische Partij aldus in gesloten gelederen opmarcheert om door geheel Frankrijk hetzelfde programma te stellen, gehoorzaamend aan een ordewoord, in het strijdperk treedt.

De uitslagen van die beweging voorwaarts zijn schitterend.

Al degenen die nooit aan Frankrijk en het Algemeen Stemrecht hebben gewaand, hoopt, zullen jubelen.

't Is de oude strijdlust van 1848 en 1871 die terug komt, 't zijn de revolutionnaire Fransche werklieden die hunne beweegloosheid afschudden, opstaan en vooruit rukken zonder frasen, genezen van alle illusien, met het stembriefken in de hand, gister ter verovering der gemeenteraden, morgen voor deze van den Staat.

Het moeilijkste is gedaan, de massa is in beweging gebracht. Zij heeft haar doel voor zich.

Hare bataillons organiseeren zich en van nu af is hare triomftocht begonnen, die zal eindigen met de inbezitneming van geheel de regeering en meteenen van al de machten onder haar bevel, van de groote openbare diensten en van de met millarden gevulde staatskist.

Dan is het rijk der Rotschilds van 1ste 2^e en 3^e klasse uit en begint de rol van het proletariaat, dat de dieven zal onteigenen om 't gestolene terug te geven aan de gemeenschap vertegenwoordigt door de openbare besturen.

Geen wonder dat de reactie brult, nu eens krokodille tranen weent, dan weer venijn spuwt als een slang of liegt en lastert gelijk een jeuziet.

Natuurlijk deze overrompeling der stembus door de arbeiders is wettig.

Zij beklimmen de trappen der stadhuizen zonder slag of stoot en maken zich meester over de begrotingen der steden, millioenen bedragende als te Roubaix en te Marseille om ze aan te wenden ten voordeele hunner klasse.

En geen middel om er in te schieten, om de nieuwmodische geweren te beproeven op het lichaam der arbeiders.

Geen middel om de socialisten als bandieten of brandstichters uit te schelden, om hen in te lijven onder de vlag van Ravachol.

De sociaal-demokraten doen de bezit-

ters van hunne zetels springen met het stembriefje.

Is 't niet om te barsten van woede voor die heeren?

Maar wij groeten de uitslagen der kiezingen in Frankrijk als een gewichtig verschijnsel in de geschiedenis der internationale werkersbeweging.

Frankrijk en Duitschland gewonnen voor 't socialisme, stikt den rassenhaat tusschen die volkeren, maakt den oorlog onmogelijk en drijft meer dan ooit de sociale kwestie op den voorgrond.

't Is het beschaafd Europa in de toekomst tegen Rusland gekeerd, het gevaar van den kozak vermeden.

En tusschen die twee groote natiën ingesloten, is de triomf der belgische werklieden verzekerd, gesteund door hunne machtige naburen in wier overwinning of nederlaag wij als klein volk zonder politieke invloed in de wereld moeten medegesleept worden.

Daarom bravo Frankrijk, bravo fransche sociaal demokraten. Het bederf van 't keizerrijk, de slachting van 1871 hebben u niet gedood, het internationaal socialisme mag op u rekenen in den nakenden strijd.

Belgische werklieden neemt daar een voorbeeld aan, en voorwaarts, meer dan ooit, voorwaarts voor 't Algemeen Stemrecht.

En de werklieden zijn onwaardig!

De *Journal de Dinant* meldt uit zekere bron, dat het bisdom van Namen **60 duizend** frank heeft besteed om de laatste provinciale kiezingen te doen gelukken.

Meer dan **6000 kiesdiners** werden gegeven, zelfs kaarten om te gaan eten met vrouw en kinderen, zonder het geld te rekenen dat onderduims in de handen werd gestopt.

De prijs der stemmen verschilde van **10 tot 100 fr.**

't Is alweer een burgersblad dat zulks schrijft.

Wij bestrijden dus den cijns met de wapens die hij ons in de hand geeft, en men kan ons van geene partijdigheid beschuldigen.

Werklieden!

Men heeft ons de beleediging naar het hoofd geslingerd, dat wij onze stem zouden verkocht hebben voor een glas genever.

Wij hebben die smaad verkropt.

Maar zegt, voelt gij u 't bloed naar het hoofd niet stijgen, wanneer wij bij het onrecht ons aangedaan, dan nog verkocht worden, geleverd gelijk beesten aan de reactie, zonder ons te kunnen verdedigen door eenige balguldere, wier politieke gedachten, wier eerlijkheid en burgerdeugd in hunnen buik zit?

Grijpt de woede u niet aan?

Verdraagt toch niet langer dien hoon, die onverdiende verachting.

Geen enkele werkman zou voor 10 fr. zijne stem verkoopen.

Toont het Zondag door met duizenden op te komen voor de **Volkstemming** en het Algemeen Stemrecht triomfantelijk uit die eerlijke raadpleging te doen oprijzen.

Koopt de brochure REFERENDUM.